

רשות ההגבלים העסקיים

החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר

מתן פטור מאישור הסדר כובל

הסכם אי-תחרות במכירת מניות כחול ירוק טכנולוגיות הסביבה בע"מ

1. פתח דבר

ביום 16 ביולי 2000 הוגשה בקשה למתן פטור, לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "**חוק ההגבלים העסקיים**"), להסכם אי-תחרות הנלווה לעסקת מכירת 25% ממניות חברת כחול ירוק טכנולוגיות הסביבה בע"מ (להלן: "**כחול ירוק**").

בעסקת המיזוג האמורה מכרו מרדכי פרי, רבקה פרי, דן גלאי וחברת סיגמא פי.סי.אם השקעות (1992) בע"מ (להלן ביחד: "**קבוצת סיגמא**") את אחזקותיהם בחברת כחול ירוק, לחברות כלל טכנולוגיות מים בע"מ ושיכון ובינוי אקולוגיה (1997) בע"מ. העסקה אושרה על-ידי ביום 10 באוגוסט 2000. בהתאם למיזוג מכרה קבוצת סיגמא את כל אחזקותיה בכחול ירוק וחבריה חדלו לפעול כעובדים ודירקטורים בחברה.

לאחר שבחנתי את ההסדר ואת הכבילות המצויות בו, כמו גם את השפעתם האפשרית על התחרות בשוק הרלוונטי, ולאחר שנועצתי בועדה לפטורים ולמיזוגים, שוכנעתי כי הכבילות אינן מגבילות את התחרות בחלק ניכר של שוק המושפע מן ההסדר, כי עיקרו של ההסדר אינו בהפחתת התחרות או במניעתה, וכי אין בו כבילות שאינן נחוצות למימוש עיקרו. מטעמים אלו ראוי ההסדר לפטור לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, בשל הנימוקים שיפורטו להלן.

2. ההסדר

כחול ירוק היא חברה הפועלת בענף תשתיות משק המים, ועוסקת באיתור, קידום ופיתוח טכנולוגיות ומיזמים בתחום ההתפלה, הסינון וטיהור המים. בבעלותה המלאה של חברת כחול ירוק חברת ניטרון בע"מ, העוסקת בטיהור מים, בהתפלה שולית ובמחקר ופיתוח של תהליכי ממברנות. חברת אלסיד בע"מ, אף היא בשליטתה של כחול ירוק, עוסקת בביצוע פרויקטים של טיפול במים ובשפכים. באמצעות חברת אלסיד מחזיקה כחול ירוק אף במחצית המניות בחברת BPT ביו פיור טכנולוגיס בע"מ, העוסקת במחקר ופיתוח של שיטות לטיהור מים באוסמוזה הפוכה; ביתרת המניות בחברה זו מחזיקה קבוצת סיגמא.

קבוצת סיגמא מכרה את כל אחזקותיה בכחול ירוק במסגרת עסקת המיזוג. חלק מחברי הקבוצה שמשו כבעלי תפקידים בכחול ירוק ובחברות הבנות שלה, ובמסגרת המיזוג חדלו מלשמש בתפקידיהם אלו. כך – מוטי פרי התפטר מחברותו בדירקטוריון כחול ירוק וניטרון בע"מ ומתפקידו כמנכ"ל שתי החברות, ורבקה פרי התפטרה אף היא מחברותה בדירקטוריון כחול ירוק

וניטרון. גם לאחר מיזוג זה ממשיכה קבוצת סיגמא להחזיק ב-50% ממניות BPT ביו פיור טכנולוגיים בע"מ.

כלל טכנולוגיות מים בע"מ נמצאת בבעלותה המלאה של כלל תשתיות בע"מ, העוסקת בטיפול במים ובביוב, ניהול משק מים וטיפול בפסולת באמצעות מספר חברות בשליטתה. היא הגדילה את אחזקותיה בכחול ירוק בעסקת המיזוג, מ-25% ל-33.33% מהון המניות.

שיכון ובינוי אקולוגיה (1997) היא חברה חדשה בבעלות שיכון ובינוי אחזקות בע"מ, העוסקת בביצוע פרויקטים של טיפול במים ובשפכים. באמצעות עסקת המיזוג היא הגדילה את אחזקותיה בכחול ירוק מ-50% ל-66.66% מהון המניות.

בהסכם אי-התחרות מתחייב כל אחד מחברי קבוצת סיגמא שלא לעסוק, במישרין או בעקיפין – כבעל מניות, עובד, מנהל, יועץ שותף, או בכל צורה אחרת – בתחומי הפעילות של כחול ירוק, למשך 24 חודשים מיום חתימת ההסכם.

3. השפעת ההסכם על התחרות

הענף הרלוונטי לבחינת בקשה זו הוא ענף תשתיות ושירותי המים בישראל, הנאמד כיום בכ-400 מליון דולר אשר צפוי להגיע להיקף של כ-900 מליון דולר עד לשנת 2010. עיקר ההשקעות צפוי להתבצע בתחומי טיהור בארות, הקמת מתקני התפלה ומתן שירותי מים לרשויות המקומיות.

תחום ההתפלה הסינון וטיהור המים, בו מתמקדת פעילותה של כחול ירוק, הוא שוק הצופה פני עתיד, לנוכח הצורך לאתר מקורות חלופיים למאגרי המים המדלדלים והולכים של מדינת ישראל. ממשלת ישראל הצהירה על כוונתה להחזיר לשימוש בארות המפיקות מים שאינם ראויים לשתייה, דבר שיביא בהכרח להגברת מידת הפעילות העסקית בתחום טיוב המים. גם תחום התפלת מי הים צפוי לקבל תנופה משמעותית בשנים הקרובות, היקף, הנאמד כיום בכ-8 מליון דולר, צפוי לצמוח כדי 350 מליון דולר עד שנת 2010.

לבד מפעילותה של קבוצת כלל בתחומי ההתפלה וטיוב המים, פועלות בארץ חמש חברות נוספות העוסקות בטכנולוגית ההתפלה. בתחום התפלת מי-ים פעילה כיום רק חברה אחת המסוגלת להתמודד כשלעצמה בפרוייקטים בינלאומיים בתחום ההתפלה, כפי שצפוי להיות פרויקט התפלת מי-הים בישראל. עם זאת, בעולם קיימות חברות בינלאומיות רבות בעלות טכנולוגיה ויכולת לממשה בכל סוגי ההתפלה. הכניסה למכרזים העתידיים בשוק הישראלי אינה מלווה בחסמי כניסה כלשהם, והמגבלה היחידה היא הצורך לחבור לתאגיד מקומי. אכן, כבר כיום מיוצגות בארץ חברות בינלאומיות רבות המוצאות פוטנציאל עסקי בפעילות עתידית בענף.

תחום מכוני טיהור מי הביוב כולל אספקת שירותי מים וביוב לרשויות המקומיות וכן סילוק והשבה של מי הביוב לאחר טיהורם. רוב הפעילות בתחום זה מתבצעת כיום על-ידי הרשויות המקומיות עצמן, אך מגמת ההפרטה - שקבלה עידודה בדו"ח הוועדה לבחינת הניהול של אספקת

המים בישראל¹ - הביאה לפעילות רבה בתחום. על מכרזי הרשויות המקומיות מתחרות כ-6 חברות, בנוסף לחברות הקשורות לקבוצת כלל. גם בתחום זה ניכרת מגמת כניסתן של חברות בינלאומיות לנוכח העלות הגבוהה של הקמת הפרוייקטים ומורכבות הידע הטכנולוגי הנדרש.

על רקע זה מצאתי כי בהסכם אי-התחרות דכאן, שמשמעותו הגבלת אפשרותם של חברי קבוצת סיגמא להתחרות בתחומי הפעילות של כחול ירוק למשך שנתיים, אין כדי להגביל את התחרות בחלק ניכר של השוק, או כדי לפגוע פגיעה של ממש בשוק האמור. עוד מצאתי כי עיקרו של ההסכם, בהיותו כבילה נלווית למיזוג, אינו בהפחתת התחרות או במניעתה, וכי אין בו כדי לפגוע פגיעה של ממש בתחרות.

4. סוף דבר

לאחר שנועצתי בוועדה לפטורים ומיזוגים, ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי בסעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים ולהעניק את הפטור המבוקש.

בהתאם לסעיף 15(א) לחוק ההגבלים העסקיים נתונה החלטתי זו לערר בפני אב בית הדין להגבלים עסקיים על ידי איגוד עסקי, ארגון צרכנים או כל אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל עליו ניתן הפטור.²

ד"ר דוד תדמור
הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, כ"ג אב, תש"ס
24 אוגוסט, 2000

---

¹ ראו דו"ח הוועדה לבחינת הניהול של אספקת המים בישראל, אפריל 1997

² פטור זה מחליף ומבטל את הפטור שניתן להסכם אי התחרות בין בעלי מניות כחול ירוק ביום 26 במרץ 2000.